

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.538 van 12 december 2002
in de zaak A. 110.998/XIV-6802.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Poolse nationaliteit, op 28 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 27 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LANDUYT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Poolse nationaliteit, is België binnengekomen op 17 juli 2001 en heeft zich op 18 juli 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 27 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 augustus 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, Pools staatsburger van Roma-origine, verliet Polen op 16 juli 2001. Dezelfde dag kwam u in België aan waar u op 18 juli 2001 het statuut van vluchteling aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van een geldig internationaal Pools paspoort.

U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat u Polen verliet omwille van racisme, het feit dat u geen werk vond en de slechte levensomstandigheden. In Polen was u het slachtoffer van racisme. U vond geen werk en de levensomstandigheden lieten te wensen over. U durfde 's avonds niet buiten omdat u schrik had door bendes jonger(en) te worden lastig gevallen. Uw dochters werden in 1999 bijna aangevallen. Op 16 juli 2001 verliet u Polen richting België. Uw vrouw en dochters bleven in Polen achter omdat er niet genoeg geld was om hen van tickets te voorzien.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het incident met uw dochters in 1999 plaatsvond en aldus te ver in het verleden gesitueerd is om bij deze asielaanvraag in

aanmerking te worden genomen. Daarnaast baseert u zich op het racisme (CGVS, p. 2) ten opzichte van de Roma-bevolking in uw land, de slechte levensomstandigheden (CGVS, p. 4) en het feit dat u geen werk vond (CGVS, p. 3). Er dient te worden opgemerkt dat racisme, het niet vinden van werk en de slechte levensomstandigheden als elementen op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging, zoals omschreven in de Conventie van Genève, te worden weerhouden.

Gelet op het voorgaande kan er met betrekking tot uw asielaanvraag geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de Conventie van Genève, worden weerhouden. Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document (internationaal Pools paspoort) wijzigt hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet aangezien het enkel uw identiteit bevestigt waaraan niet wordt getwijfeld.”.

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“III.1. Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;

III.2. Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 30.08.2001 waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 27.07.2001.

In de motivering stelt de Heer Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er onvoldoende zwaarwichtige motieven zijn.

III.3. Vooreerst moet opgemerkt dat er geen tegenspraak is tussen het verhaal van mijn verzoeker, zoals genoteerd tijdens het eerste interview voor het MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN en het tweede interview bij het COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN. Dit versterkt enkel en alleen de geloofwaardigheid van het verhaal van mijn verzoeker.

Het is zo dat mijn verzoeker nergens hulp kan invoeren, noch er zich mag op beroepen steun te kunnen krijgen van de overheid.

III.4. Dat bovendien het Commissariaat-Generaal het Roma-probleem compleet verkeerd inschat. Dat de skinheads niet een toevallige groepering is, maar een echte militie is, die zich in gestructureerde en georganiseerde groepen verplaatst om Roma-inwoners te bedreigen of af te tuigen. Dat zij geschoren hoofden hebben, gekleed zijn in witte T-shirt's met lederen vest, bretellen dragen met blauwe jeans en zwart (lederen) botten. Dat zij zich tevens versieren met hakenkruisen en tatoeages van hakenkruisen of 'beker'-motief.

Dat dit betijen vooral blijkt uit de laksheid waarmee de politie en het gerecht optreden. Wie een Roma-inwoner in elkaar slaat wordt hooguit 2 á 3 weken opgesloten en wie een zigeuner vermoordt krijgt amper één jaar gevangenisstraf. Bovendien is de politie

afzijdig. Zij laten manifestaties van skinheads toe en grijpen zelfs niet in wanneer tijdens een demonstratie een ongewapende en niet-provocerende zigeuner in elkaar geslagen wordt.

Dat bij terugkeer naar hun land, zij zeker zullen gedood worden, want zij worden geseind als ze het land binnenkomen en worden gevolgd door bendes.

Dat tenslotte aan mijn verzoeker alle sociale en economische rechten onttrokken worden, zoals onderwijs, geneeskundige verzorging, woning en werk. Dat dit mijn verzoeker systematisch en constant discrimineert en rechtstreeks raakt.

III.5. In haar beslissing dd. 30.08.2001 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de bovenvermelde wetsartikelen.

R. v. St. nr. 44.801, 3 november 1993, T. Vreemd. 1994, 95; T Vreemd. 1994, 56, Rev. Dr.Etr., 1994, 29;”;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van de Vluchtelingenconventie van Genève;

3.2.2. Overwegende dat in casu de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft besloten dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie blijkt; dat uit de verschillende verklaringen van verzoeker niet blijkt dat hij het slachtoffer is geworden van een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch dat hij geen bescherming zou kunnen krijgen van de autoriteiten van zijn land; dat verzoeker verwijst naar de algemene situatie waarin de Roma zigeuners zich bevinden, doch niet in concreto aantoont het slachtoffer te zijn geworden van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat, rekening houdend met het relaas van verzoeker de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid kon besluiten tot het kennelijk ongegrond verklaren van de aanvraag; dat uit de analyse van de bestreden beslissing blijkt dat deze in overeenstemming is met de wetsbepalingen betreffende de motivering van bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de gegeven motivering de bestreden beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat de Conventie van Genève geen directe werking heeft; dat met betrekking tot de eventuele schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet aangeeft hoe en in hoeverre de bestreden beslissing de genoemde bepalingen schendt; dat, omtrent verzoekers laatste argument, dient opgemerkt te worden dat verzoeker zich beperkt tot loutere beweringen die hij niet uitwerkt met concrete elementen; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.